ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია — ნომერი შვიდი

თერთმეტი და ოცდაორი

Jeff Pippenger
2026-04-04

დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთექვსმეტე მუხლი და ოცდამეორე მუხლი ორივე შეესაბამება მალე მოსავლენ კვირადღის კანონს. მეათე მუხლის აღსრულებამ 1989 წელს გამოიწვია უკრაინის ომი 2014 წელს, როგორც ეს წარმოდგენილია რაფიას ბრძოლის მიერ, რომელიც არის მეთერთმეტე მუხლის აღსრულება ძვ. წ. 217 წელს. მეთერთმეტე მუხლიდან მეთექვსმეტემდე ასევე არის მეთერთმეტე მუხლიდან ოცდამეორემდე; ამიტომ, მეორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია, როგორც იგი წარმოდგენილია მეთერთმეტედან მეთექვსმეტე მუხლებამდე, აგრეთვე წარმოდგენილია, როგორც მეთერთმეტე მუხლიდან ოცდამეორემდე არსებული ისტორია. მეორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია წარმოდგენილია მეთერთმეტედან ოცდამეორემდე მუხლებით.

თავები თერთმეტიდან ოცდამეორემდე

ის დაფარული ისტორია ასევე წარმოდგენილია დაბადების, მათეს, გამოცხადებისა და „ქრისტეს ცხოვრების“ მეთერთმეტედან ოცდამეორე თავების ფარგლებში. ეს ოთხი მოწმე, კერძოდ, „მეთერთმეტედან ოცდამეორე“ თავები, შეესაბამება დაფარულ ისტორიას, რადგან დაფარული ისტორია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთერთმეტედან ოცდამეორე მუხლებს წარმოადგენს. ამ ოთხი მოწმის შუაგული ყოველთვის აღთქმის ნიშანს მიუთითებს, იწყება სიკვდილის აღთქმით, რომელიც დაბადების მეთერთმეტე თავში ნიმროდითაა წარმოდგენილი, და მთავრდება რომის მეძავით გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში.

ჩვიდმეტი

მათეს გამოკლებით, ოთხი მოწმე მეჩვიდმეტე თავს იმ პერიოდის შუა წერტილად განსაზღვრავს, რომელსაც ისინი ასახავენ. რიცხვი ჩვიდმეტი ასევე სამჯერ გვხვდება სამ ორას ორმოცდაათწლიან წინასწარმეტყველებაში, რომლებიც დაიწყო ძვ. წ. 457, 64 და 1776 წლებში. ამ ხაზთაგან ორი, (პირველი და უკანასკნელი) შუა წერტილს განსაზღვრავს, როდესაც ძვ. წ. 457-ის პირველი ხაზი დასრულდა ძვ. წ. 207 წელს, ხოლო 1776-ის უკანასკნელი ხაზი სრულდება 2026 წელს. ძვ. წ. 207 წელი რაფიასა და პანიუმის ბრძოლებს შორის იყო, ხოლო 2026 წელი შეერთებული შტატების უკანასკნელი პრეზიდენტის უფლებამოსილების ვადის შუა პერიოდია.

სამ ორსაუკუნოვან-ორმოცდაათწლიან ხაზში პტოლემემ იმეფა ჩვიდმეტი წლის განმავლობაში. ნერონის ხაზში 313-სა და 330-ს შორის ჩვიდმეტი წელია, და ჩვიდმეტი წელი იყო ძვ. წ. 217 წელს რაფიის ბრძოლასა და ძვ. წ. 200 წელს პანიუმის ბრძოლას შორის. მეთერთმეტედან ოცდამეორე თავებამდე არსებული ოთხი მოწმიდან სამი

მათგანის ზუსტ შუაწერტილად აღნიშნავს მეჩვიდმეტე თავს. მაშასადამე, ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია წარმოდგენილია იმავე თავის მეთერთმეტედან ოცდამეორე მუხლებში, და მეთერთმეტედან ოცდამეორე თავების ოთხი მოწმე სწორედ იმავე მუხლებს ეთანადება. თითოეული ამ სამი 250-წლიანი წინასწარმეტყველების აღსრულება იმავე ისტორიას ეთანადება. შუაწერტილი ხაზგასმულია როგორც სასიგნალო ნიშანი, და განსაკუთრებით არის განსაზღვრული, როგორც ღვთის ხალხის აღთქმისა და ბეჭდის სიმბოლო.

დანიელი თორმეტი

დანიელის მეთორმეტე თავის მეშვიდე, მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლები განსაზღვრავს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის საბოლოო პერიოდს. მეშვიდე მუხლი მიუთითებს 2023 წლის 31 დეკემბერს, მეთორმეტე მუხლი კი — 2020 წლის 18 ივლისს. მეშვიდე მუხლის გაფანტვა, რომელიც დასრულდა 2023 წლის 31 დეკემბერს და რომელიც დაიწყო 2020 წლის 18 ივლისს, წარმოდგენილი იყო დანიელის მეთორმეტე თავში მდებარე წინასწარმეტყველური დროის ამ სამ მუხლში არსებული ალფითა და ომეგით. 1,290 წლის შუა მუხლი განსაზღვრავს 1989 წლიდან მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონის ისტორიას, როგორც 30-ს, ხოლო შემდეგ 1,260-ს — ადამიანური გამოცდის ვადის დახურვამდე. ოცდაათი წელი, რომელიც წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის მღვდლობის ასაკს, და 1260 წელი, რომელიც წარმოადგენს გამოცხადების მეცამეტე თავის სიმბოლურ ორმოცდაორ თვეს.

30-ის ორმაგი წინასწარმეტყველება, რომელსაც მოჰყვება ათას ორას სამოცი წელი, არის აბრაამისა და პავლეს ორმაგი აღთქმის წინასწარმეტყველების — 400 და 430 წლის — სიმბოლო. დანიელის მეთორმეტე თავში დროის სამი მუხლის შუა წერტილი წარმოადგენს მეცამეტე ასოს აჯანყებას, და ამავე დროს ხაზს უსვამს ას ორმოცდაოთხი ათასის აღთქმასა და დაბეჭდვას. ეს სამი მუხლი ასევე შეესაბამება დაფარულ ისტორიას და კიდევ ერთ მოწმობას ამატებს იმაზე, რომ შუა წერტილზე გაკეთებული აქცენტი აღთქმის სიმბოლოა.

გაზაფხული და შემოდგომა

ამ ყველა ხაზთან ერთად ჩვენ უნდა შევიტანოთ ლევიანთა ოცდამესამეში განლაგებული საგაზაფხულო და საშემოდგომო დღესასწაულების სამი მოწმე, რომლებიც ჯვრის ისტორიაში ორმოცდაათობის პერიოდთან არის გასწორებული და გაერთიანებული. იქ თავი არის ოცდასამი, რაც ქრისტეს შერიგების საქმის სიმბოლოა. ეს თავი შედგება ორმოცდაოთხი მუხლისაგან, რაც სიმბოლურად აღნიშნავს 1844 წლის 22 ოქტომბერს. 22 ოქტომბერი წარმოადგენს ოქტომბრის 22 დღეს, იწყება პირველი დღით და მთავრდება ოცდამეორე დღით, და ამგვარად ატარებს ებრაული ანბანის დამადასტურებელ ნიშნებს. ოქტომბერი, როგორც მეათე თვე, როდესაც გამრავლდება ოცდამეორე დღეზე, უდრის 220-ს.

ებრაულ კალენდარში მეშვიდე თვის მეათე დღე იყო გამოსყიდვის დღე, ხოლო შვიდჯერ ათი არის სამოცდაათი — გამოსაცდელი დროის სიმბოლო. ორი ათას სამასი

წელი დასრულდა 1844 წელს, როდესაც მესამე ანგელოზი მოვიდა, როგორც ეს წინასწარ იყო ნაჩვენები იმ მესამე განკარგულებით, რომელმაც ეს პერიოდი დაიწყო. სამოცდაათი კვირა განისაზღვრა, როგორც გამოსაცდელი დრო, რომელიც მაშინ მიეცა ძველ სიტყვასიტყვით ისრაელს 2,300 დღის დასაწყისში, ხოლო იმ დღეების დასასრულს თანამედროვე სულიერი ისრაელისთვის განკუთვნილი გამოსაცდელი პერიოდი წარმოდგენილი იყო მეშვიდე თვის მეათე დღით, რაც შეესაბამება სამოცდაათს. 1844 წლის 22 ოქტომბერი განასახიერებს მალე მოსულ კვირადღის კანონს, და სწორედ იქ სრულდება გამოსაცდელი დროის სიმბოლური სამოცდაათი წელი მეშვიდე დღის ადვენტიზმისთვის, როგორც ეს იუდეველებისთვის დასრულდა, როდესაც სტეფანე ჩაქოლეს.

1844 წარმოადგენს პერიოდს, როცა ორი ანგელოზი მოვიდა: მეორე — პირველ იმედგაცრუებაზე, ხოლო მესამე — დიდ იმედგაცრუებაზე. „44“ წარმოადგენს ორმაგ ცნობას, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეოთხე მუხლში — აღმოსავლეთიდან და ჩრდილოეთიდან მოსული ცნობებით. ლევიანთა ოცდამესამე თავი შედგება ორმოცდაოთხი მუხლისგან, რომლებიც წმინდა დღესასწაულებს ყოფს გაზაფხულისა და შემოდგომის პერიოდებად. ეს ორმოცდაოთხი მუხლი წარმოადგენს ორმაგ ცნობას. ეს ორი სეზონი წარმოდგენილია თითოეულში ოცდაორი მუხლით, ასე რომ, როგორც გაზაფხულის, ისე შემოდგომის დღესასწაულები წარმოადგენს ებრაული კალენდრის ოცდაორ ასოს. როცა ეს ორი მოწმე — ოცდაორი მუხლი — ერთიანდება ორმოცდამეათეობის პერიოდთან ერთად, ისინი წარმოქმნიან სამსაფეხურიან ჩარჩოს.

პირველი ნაბიჯი არის სამი ნაწილისაგან შემდგარი საგზაო ნიშანი, რომელსაც ხუთი დღე მოსდევს, ისევე როგორც ამ სამი საგზაო ნიშნიდან უკანასკნელს. შუა საგზაო ნიშანი არის ქრისტეს მიერ ოცდაათი დღის განმავლობაში პირისპირ მოძღვრება მათთან, რომელნიც ეკლესია გამარჯვებულში მსახურებისთვის მღვდლებად იცხებიან. ლევიანთა წიგნის ოცდამესამე თავი თანხვდება ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიას.

შუალედური წერტილები

დაბადების წიგნის მეთერთმეტე თავიდან ოცდამეორემდე მონაკვეთის შუაწერტილი არის მეჩვიდმეტე თავი, სადაც დაწესდა აბრაამის აღთქმის სამსაფეხურიანი წყობის მეორე საფეხური და წინადაცვეთის ნიშანი. მეთერთმეტე თავიდან ოცდამეორემდე მოქცეული ყველა მუხლის ზუსტი შუაგულია დაბადება 17:22:

> მაგრამ ჩემს აღთქმას ისაკთან დავამტკიცებ, რომელსაც სარა გიშობს ამ დათქმულ ჟამს მომავალ წელს. და შეწყვიტა მასთან საუბარი, და ღმერთი აღვიდა აბრაამისგან. დაბადება 17:22.

ღმერთმა აბრაამთან საუბარი პირველ მუხლში დაიწყო და თავისი საუბარი ოცდამეორე მუხლში დაასრულა; ამიტომ წინადაცვეთის აღთქმის მთელი დიალოგი მოქცეული იქნა ებრაული ანბანის ოცდაორი ასოს წინასწარმეტყველურ კონტექსტში, მაშინ როცა ოცდაორი მუხლის თემას წარმოადგენდა წინადაცვეთის წესი, რომელიც მერვე დღეს უნდა აღსრულებულიყო. დაბადების ამ მონაკვეთის ცენტრი, ანუ შუალედური

წერტილი, არის ღმერთის აღთქმითი ურთიერთობა ას ორმოცდაოთხ ათასთან, როგორც ეს წარმოდგენილია აბრაამის წინადაცვეთის აღთქმით. დაბადების მეთერთმეტედან ოცდამეორემდე თავების რიგის შუალედი არის მეჩვიდმეტე თავი, ხოლო ამ თავის აბსოლუტური შუალედი არის ოცდამეორე მუხლი, სადაც ღმერთი აბრაამთან აღთქმის შესახებ თავის საუბარს წყვეტს; ამგვარად, შუალედური წერტილი მოთავსებულია ებრაული ანბანის ოცდაორი ასოს კონტექსტში. ამ ოცდაორი მუხლის შუალედი, ცხადია, მეთერთმეტე მუხლია.

> და წინადაიცვითეთ თქვენი ჩუჩის ხორცი; და ეს იქნება აღთქმის ნიშანი ჩემსა და თქვენს შორის. დაბადება 17:11.

ბიბლიაში მეთერთმეტედან ოცდამეორე თავამდე ოთხი მონაკვეთის შუაგულ წერტილებში შუაგულის აზრის დასასრულებლად სამი მუხლია ჩართული.

> ეს არის ჩემი აღთქმა, რომელიც უნდა დაიცვათ ჩემსა და თქვენს შორის და შენს შთამომავლობას შორის შენს შემდეგ: თქვენში ყოველი მამრი უნდა წინადაიცვითოს. და წინადაიცვითეთ თქვენი ჩუჩის ხორცი; და ეს იქნება ნიშანი აღთქმისა ჩემსა და თქვენს შორის. და რვა დღის ყოველი ყრმა უნდა წინადაიცვითოს თქვენ შორის, ყოველი მამრი თქვენს თაობებში, სახლში შობილი თუ ვერცხლით ნაყიდი ყოველი უცხოსგან, რომელიც არ არის შენი შთამომავლობისა. დაბადება 17:10–12.

ნიშანი არის სიმბოლო, რომელიც წარმოადგენს ალამს. ეს მონაკვეთი ეხება ალამს, რომლებიც არიან ას ორმოცდაოთხი ათასი. ვაჟი-შვილი უნდა წინადაცვეთილიყო რვა დღის ასაკში, ისევე როგორც ნოეს აღთქმა იყო კიდობანში მყოფ რვა სულთან; ამგვარად, რიცხვი რვის გამოყენებით ერთმანეთთან არის შეკრული ნოესეული აღთქმა და აბრაამული აღთქმა. ისინი ფილადელფიელნი უნდა იყვნენ, რადგან უნდა წინადაიცვითონ, რასაც პავლე განასაზღვრავს, როგორც ხორცის ჯვარცმის სიმბოლოს. როდესაც ხორცი ჯვარცმულია, ქრისტეს ღვთაებრიობა შინაგანად მკვიდრობს, და ეს შერწყმა არის ალამი; რადგან, როგორც დანიელი უაიტი აცხადებს: „როდესაც ქრისტეს ხასიათი სრულყოფილად აღიბეჭდება მის შვილებში, იგი დაბრუნდება მათთვის.“

> „ადამიანური ბუნება გახრწნილია და წმიდა ღმერთის მიერ სამართლიანად არის მსჯავრდებული. მაგრამ მომნანიებელი ცოდვილისათვის მომზადებულია საშუალება, რათა ღვთის მხოლოდშობილი ძის შემარიგებელი მსხვერპლისადმი რწმენით მან მიიღოს ცოდვათა მიტევება, ჰპოვოს გამართლება, მიიღოს ზეციური ოჯახის შვილად აყვანა და გახდეს ღვთის სასუფევლის მემკვიდრე. ხასიათის გარდაქმნა აღესრულება სულიწმიდის მოქმედებით, რომელიც ადამიანზე მოქმედებს და, მისი სურვილისა და თანხმობის შესაბამისად, რომ ეს აღსრულდეს, უნერგავს მას ახალ ბუნებას. ღვთის ხატი აღდგება სულში, და დღითი დღე იგი მადლით განიმტკიცება და განახლდება, და უფრო და უფრო სრულად ძალმოსილია, ასახოს ქრისტეს ხასიათი სიმართლესა და ჭეშმარიტ სიწმიდეში.“

> „ზეთი, რომელიც ასე მეტად სჭირდებათ მათ, ვინც უგუნურ ქალწულებად არიან წარმოდგენილნი, არ არის რაიმე, რაც გარეგნულად უნდა წაისვან. მათ სჭირდებათ, რომ ჭეშმარიტება სულის საწმიდარში შეიტანონ, რათა მან განწმინდოს,

გააკეთილშობილოს და წმიდაყოს. მათ არ სჭირდებათ თეორია; მათ სჭირდებათ ბიბლიის წმიდა მოძღვრებანი, რომლებიც არა არიან გაურკვეველი, ერთმანეთთან დაუკავშირებელი დოგმატები, არამედ ცოცხალი ჭეშმარიტებანი არიან, რომელნიც ქრისტეში თავმოყრილ საუკუნო ინტერესებს მოიცავენ. მასშია საღმრთო ჭეშმარიტების სრული სისტემა. სულის ხსნა, ქრისტესადმი რწმენით, არის ჭეშმარიტების საფუძველი და სვეტი. ისინი, ვინც ქრისტესადმი ჭეშმარიტ რწმენას ავლენენ, ამას ხასიათის სიწმიდითა და ღვთის რჯულისადმი მორჩილებით ამჟღავნებენ. მათ ესმით, რომ ჭეშმარიტება, როგორც იგი იესოშია, ზეცას სწვდება და საუკუნოებას მოიცავს. მათ ესმით, რომ ქრისტიანის ხასიათი ქრისტეს ხასიათს უნდა წარმოადგენდეს და სავსე უნდა იყოს მადლითა და ჭეშმარიტებით. მათ ეძლევათ მადლის ზეთი, რომელიც უშრეტ ნათელს ინარჩუნებს. მორწმუნის გულში დამკვიდრებული სულიწმიდა მას ქრისტეში სრულყოფილს ხდის. მტკიცე მტკიცებულება არ არის იმისა, რომ კაცი ან ქალი ქრისტიანია, მხოლოდ ის, რომ იგი აღმგზნები გარემოებების ზემოქმედებისას ღრმა ემოციას ავლენს. ვისაც ქრისტეს მსგავსი ბუნება აქვს, მის სულში ღრმა, მტკიცე, შეუპოვარი საწყისი სუფევს, და მაინც თავისი საკუთარი უძლურების შეგნება აქვს; იგი არ არის მოტყუებული და შეცდენილი ეშმაკის მიერ და არ არის მიყვანილი იქამდე, რომ საკუთარ თავს დაეყრდნოს. მან იცის ღვთის სიტყვა და უწყის, რომ მხოლოდ მაშინ არის უსაფრთხოდ, როცა თავის ხელს იესო ქრისტეს ხელს ჩასჭიდებს და მტკიცედ ეჭიდება მას.

„ხასიათი კრიზისის მიერ მჟღავნდება. როცა შუაღამისას გულმოდგინე ხმამ გამოაცხადა: „აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად“, მძინარე ქალწულნი გამოერკვნენ თავიანთი ძილიდან, და გამოჩნდა, ვინ მოემზადა ამ მოვლენისთვის. ორივე მხარე მოულოდნელად იქნა შეპყრობილი, მაგრამ ერთი მზად იყო ამ საგანგებო ვითარებისთვის, ხოლო მეორე მოუმზადებელი აღმოჩნდა. ხასიათი გარემოებებით მჟღავნდება. საგანგებო ვითარებები ხასიათის ჭეშმარიტ ბუნებას გამოავლენს. რაიმე მოულოდნელი და წინასწარ გაუთვალისწინებელი უბედურება, დაღუპვა ან კრიზისი, რაიმე მოულოდნელი სნეულება ან ტანჯვა, რაიმე ისეთი, რაც სულს სიკვდილთან პირისპირ დააყენებს, გამოავლენს ხასიათის ნამდვილ შინაგან არსს. ცხადი გახდება, არის თუ არა ღვთის სიტყვის აღთქმებზე რაიმე ჭეშმარიტი რწმენა. ცხადი გახდება, ინარჩუნებს თუ არა სულს მადლი, არის თუ არა ზეთი ჭურჭელში ლამპართან ერთად.“

„გამოსაცდელი დრო ყველასთან მოდის. როგორ ვიქცევით ჩვენ ღვთის გამოცდისა და დამტკიცების ქვეშ? ქრება ჩვენი ლამპრები? თუ კვლავაც ანთებულნი გვიდგას ისინი? მზად ვართ ყოველი საგანგებო შემთხვევისთვის იმასთან ჩვენი კავშირის წყალობით, ვინც სავსეა მადლითა და ჭეშმარიტებით? ხუთმა ბრძენმა ქალწულმა ვერ გადასცეს თავიანთი ხასიათი ხუთ უგუნურ ქალწულს. ხასიათი თითოეულმა ჩვენგანმა, როგორც ცალკეულმა პიროვნებამ, თავად უნდა ჩამოაყალიბოს. იგი სხვას ვერ გადაეცემა, თუნდაც მისი მფლობელი ასეთი მსხვერპლის გაღებისთვის მზად იყოს. ბევრის გაკეთება შეგვიძლია ერთმანეთისთვის, ვიდრე წყალობა ჯერ კიდევ ყოვნდება. შეგვიძლია წარმოვაჩინოთ ქრისტეს ხასიათი. შეგვიძლია ერთგული გაფრთხილება მივცეთ შემცოდავს. შეგვიძლია ვამხილოთ, ვკიცხოთ, ყოველგვარი სულგრძელებითა და მოძღვრებით, და წმიდა წერილის მოძღვრებანი გულამდე

მივიტანოთ. შეგვიძლია გულწრფელი თანაგრძნობა გამოვხატოთ. შეგვიძლია ვილოცოთ ერთმანეთთან ერთად და ერთმანეთისთვის. თუ ფრთხილი ცხოვრებით ვიცხოვრებთ და წმიდა საუბარს შევინარჩუნებთ, შეგვიძლია მაგალითი მივცეთ იმისა, თუ როგორი უნდა იყოს ქრისტიანი; მაგრამ ვერავინ მისცემს სხვას თავისი ხასიათის საკუთარ ყალიბს. სათანადოდ განვიხილოთ ის ფაქტი, რომ გადარჩენა უნდა მივიღოთ არა როგორც ჯგუფებმა, არამედ როგორც ცალკეულმა პიროვნებებმა. განვისჯებით იმ ხასიათის მიხედვით, რომელიც ჩამოვაყალიბეთ. სახიფათოა სულის მარადისობისთვის მომზადების უგულებელყოფა და ღმერთთან შერიგების გადადება სიკვდილის სარეცლამდე. სწორედ ცხოვრების ყოველდღიური ურთიერთობებით, იმ სულით, რომელსაც ვავლენთ, ვწყვეტთ ჩვენს მარადიულ ხვედრს. ვინც უმცირესში ერთგულია, ბევრშიც ერთგულია. თუ ქრისტე ჩვენს ნიმუშად გავხადეთ, თუ ვიარეთ და ვიმუშაკეთ ისე, როგორც მან თავისი საკუთარი ცხოვრებით მოგვცა მაგალითი, შევძლებთ შევხვდეთ იმ საზეიმო მოულოდნელობებს, რომლებიც ჩვენს გამოცდილებაში მოვა, და გულით ვთქვათ: ‘არა ჩემი ნება, არამედ შენი იყოს.’“

„სწორედ გამოცდის ჟამში, იმ დროში, რომელშიც ჩვენ ვცხოვრობთ, გვმართებს მშვიდად განვჭვრიტოთ ხსნის პირობები და ვიცხოვროთ ღვთის სიტყვის მიერ დადგენილი წესების თანახმად. გვმართებს საკუთარი თავის აღზრდა და გაწვრთნა, საათიდან საათამდე და დღიდან დღემდე, ფხიზელი დისციპლინით, რათა ყოველი მოვალეობა აღვასრულოთ. უნდა შევიცნოთ ღმერთი და იესო ქრისტე, რომელიც მან მოავლინა. ყოველ განსაცდელში ჩვენი უპირატესობაა მივმართოთ მას, რომელმაც თქვა: „დაე, ჩაეჭიდოს ჩემს ძალას, რათა ჩემთან შერიგდეს; და ჩემთან შერიგდება.“ უფალი ამბობს, რომ იგი უფრო მეტად არის მზად მოგვცეს სულიწმიდა, ვიდრე მშობლები არიან მზად, პური მისცენ თავიანთ შვილებს. ამიტომ გვქონდეს მადლის ზეთი ჩვენს ჭურჭლებში ჩვენს ლამპრებთან ერთად, რათა არ აღმოვჩნდეთ მათ შორის, ვინც წარმოდგენილნი არიან როგორც უგუნური ქალწულები, რომლებიც მზად არ იყვნენ სიძის შესახვედრად გამოსასვლელად.“ Review and Herald, September 17, 1895.

იმ ას ორმოცდაოთხი ათასის ნიშანი, რომელნიც წინასახედ იყვნენ აბრაამის წინადაცვეთითა და კიდობანზე მყოფი რვა სულით, იგავის იმ ბრძენ ქალწულებს წარმოადგენენ, რომლებიც მალე მოსალოდნელ კრიზისში სრულყოფილად ირეკლავენ ქრისტეს ხასიათს. სრულიად მართებულია, რომ დამ უაითმა ეს მონაკვეთი ესაიას ციტირებით დაასრულა, ვინაიდან ეს არის ადგილი, რომელიც უშუალოდ ეხება იმ ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროს.

იმ დღეს იმღერეთ მასზე: ვაზი წითელი ღვინისა. მე, უფალი, ვიცავ მას; ყოველ ჟამს მოვრწყავ მას; რათა ვინმემ არ ავნოს მას, ღამითაც და დღისითაც დავიცავ მას. რისხვა არ არის ჩემში; ვინ დამიყენებს ბრძოლისას ეკლებსა და ძეძვებს? გავივლიდი მათში, ერთად გადავბუგავდი მათ. ან დაე, ჩაეჭიდოს ჩემს ძალას, რათა მშვიდობა დაამყაროს ჩემთან; და დაამყარებს მშვიდობას ჩემთან. იაკობისაგან მომდინარენი ფესვს გაიდგამენ; ისრაელი აყვავდება და კვირტს გამოიღებს, და ნაყოფით აავსებს მსოფლიოს სახეს. განა დაჰკრა მას ისე, როგორც დაჰკრა მის დამრტყმელთ? ან განა მოკლულია იგი იმ დახოცილთა ხოცვისამებრ, ვინც მის მიერ

> იყვნენ დახოცილნი? ზომიერებით, როცა იგი აღმოცენდება, შეედავები მას; იგი აჩერებს თავის მკაცრ ქარს აღმოსავლეთის ქარის დღეს. ამიტომ ამით განიწმინდება იაკობის ურჯულოება; და ეს არის მთელი ნაყოფი მისი ცოდვის მოსაშორებლად: როცა იგი საკურთხევლის ყველა ქვას დაფშვნილ ცარცის ქვებს დაამსგავსებს, აშერათა ბოძები და კერპები აღარ აღიმართება. ხოლო გამაგრებული ქალაქი გაუდაბურდება, სამყოფელი მიტოვებული იქნება და უდაბნოსავით დარჩება; იქ ხბო იკვებება, იქვე დაწვება და მის რტოებს შეჭამს. როცა მისი ტოტები გახმება, გადატყდება; მოვლენ დედაკაცები და ცეცხლს წაუკიდებენ მათ; რადგან ეს არის უგუნური ხალხი; ამიტომ მისი შემოქმედი არ შეიწყალებს მათ, და მისი შემქმნელი წყალობას არ უჩვენებს მათ. ესაია 27:2–11.

„აღმოსავლეთის ქარის დღეღამეს“, როდესაც იაკობის ურჯულოება იწმინდება და „უგუნური ხალხის“ სხვა კლასი იკრიბება და იწვის, წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს. იმ პერიოდში, ვისაც სურს ქრისტესთან მშვიდობის დამყარება, შეუძლია ეს გააკეთოს, მაგრამ საბოლოო მოვლენები სწრაფად ვითარდება.

მღვდლები უნდა ყოფილიყვნენ ოცდაათი წლისანი, როცა მსახურებას იწყებდნენ, და ას ორმოცდაოთხი ათასი არიან პეტრეს სამეფო მღვდლები, რომლებიც უკანასკნელ დღეებში ღმერთთან აღადგენენ აღთქმას.

> თქვენც, როგორც ცოცხალი ქვები, შენდებით სულიერ სახლად, წმიდა მღვდლობად, რათა შესწიროთ სულიერი მსხვერპლნი, იესო ქრისტეს მიერ ღვთისთვის სათნონი. 1 პეტრე 1:5.

მღვდლები მზად იყვნენ ემსახურათ რვადღიანი ცხების მსახურების განმავლობაში; ამდენად, რიცხვი რვა არის კიდობანში მყოფი ცხებული მღვდლობის სიმბოლო.

აარონის კვერთხი

ას ორმოცდაოთხი ათასის ცხებული სამღვდელოება აღთქმის კიდობანში წარმოდგენილია აარონის აყვავებული კვერთხით. როდესაც აარონის კვერთხი აყვავდა, მან განასხვავა აარონი ისრაელის ტომთა სხვა კვერთხებისგან, რომელთაც არ აყვავებიათ. წმინდა წერილებში სწორედ წვიმაა ის, რაც მცენარეთა აყვავებას იწვევს.

ყველა წინასწარმეტყველი მიმართავს უკანასკნელ დღეებს; ამიტომ აარონის მღვდლობის კვერთხი წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის ცხებას ისეთ ვითარებაში, რომელიც შეესაბამება ელიას ქარმელზე და მილერიტებს 1844 წელს. ეს შეეხება იმ მომენტს, როდესაც აშკარად გამოიკვეთება განსხვავება გვიანი წვიმის ჭეშმარიტ და ცრუ უწყებებს შორის. ამ განსხვავებას იოელი აყალიბებს, როდესაც მიუთითებს, რომ ერთ კლასს „ახალი ღვინო“ წარეკვეთა. კლასი, რომელსაც ახალი ღვინო ბაგეთაგან აქვს წარეკვეთილი, არის ესაიას ეფრემის მთვრალნი. ისინი ასევე არიან ისინი, რომლებმაც ორმოცდამეათე დღის დღესასწაულზე მოწაფეები სიმთვრალეში დაადანაშაულეს, და ისინი არიან 1888 წლის ურჩნი, რომლებიც გაჰყვნენ თავიანთ მამებს, რომლებიც 1863 წლის ურჩნი იყვნენ. წინასწარმეტყველების ყველა ეს ხაზი თანხვდება იმ ხაზს, რომელსაც და უაიტი განსაზღვრავს, როგორც იმ დროს

მოვლენილს, როდესაც მსოფლიო აცნობიერებს, რომ ადვენტიზმმა ნეშვილის ცეცხლის გუნდების შესახებ დაახლოებით ას ოცდახუთი წლის განმავლობაში იცოდა და არაფერი უთქვამს.

8, ოთხმოცი და 81

რიცხვი ოცდაათი და რიცხვი რვა წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის მღვდლობის სიმბოლოებს, რომელნიც უკანასკნელი დღეების დროშაა, რაც ღვთაებრიობისა და ადამიანობის შერწყმას გამოხატავს. რიცხვი რვა არის რიცხვ ოთხმოცის მეათედი, ხოლო ოთხმოცი არის იმ ოთხმოცი მამაცი მღვდლის რიცხვი, რომელნიც მღვდელმთავართან ერთად წინ აღუდგნენ მეფე ოზიას, რომელმაც სცადა წმიდა ადგილზე საკმევლის შეწირვა. ოთხმოცდაერთი გამოხატავს ღვთაებრიობას ადამიანობასთან შერწყმულს, გამარჯვებული ეკლესიის მღვდლობის კონტექსტში. ოზიას ამბოხის ისტორია ამ ოთხმოცდაერთის მღვდლობას უკავშირებს სწორედ იმავე კრიზისში, რომელიც ემთხვევა პტოლემეოსის ამბოხებას რაფიას ბრძოლის შემდეგ მალევე. ყველა წინასწარმეტყველი მიუთითებს უკანასკნელ დღეებზე, ამიტომ ღვთაებრიობისა და ადამიანობის შერწყმის მღვდლობა, რომელიც არის გამარჯვებული ეკლესიის მღვდლობა და შედგება ოთხმოცი ადამიანური მღვდლისა და ერთი ღვთაებრივი მღვდელმთავრისგან, იდენტიფიცირებულია იმ ისტორიაში, რომელიც 2014 წელს დაიწყო, როცა უკრაინის ომი იქნა წამოწყებული.

დაბადების წიგნის თორმეტთავიანი ხაზის შუა თავი არის მეჩვიდმეტე თავი. თორმეტთავიანი ხაზის შუა მუხლი არის ოცდამეორე მუხლი. ოცდამეორე მუხლი აღნიშნავს ღმერთსა და აბრაამს შორის საუბრის მკაფიო დასასრულს, რომელიც პირველ მუხლში დაიწყო; ამგვარად, იგი განსაზღვრავს ოცდამეორე მუხლს როგორც წინასწარმეტყველური ხაზის დასასრულს, რომელიც ატარებს ებრაული ანბანის ოცდაორი ასოს ნიშნეულობას. ოცდაორი მუხლისგან შემდგარი ხაზის შუა მუხლი არის მეთერთმეტე მუხლი, რომელიც, თავის მხრივ, არის იმ სამი მუხლის შუა, რომლებიც ას ორმოცდაოთხი ათასის დროშას განსაზღვრავენ. ამიტომ, მეთერთმეტე მუხლი სამი გამორჩეული მუხლის შუაგულია, და მეთერთმეტე მუხლი გადმოსცემს არა მხოლოდ ოცდაორი მუხლის, არამედ იმ სამი მუხლის მთავარ ჭეშმარიტებასაც, რომელთა ფარგლებშიც იგი მდებარეობს; ამგვარად, იგი განსაზღვრავს მეთერთმეტე და ოცდამეორე მუხლებს როგორც ძირითადი აზრის დასაწყისსა და დასასრულს. ამრიგად, მეჩვიდმეტე თავში მეთერთმეტე მუხლიდან ოცდამეორე მუხლამდე მონაკვეთი მეთერთმეტედან ოცდამეორემდე თავების მთავარი თემაა.

მათეს წიგნში მეთერთმეტე თავიდან ოცდამეორე თავის ჩათვლით შუა თავი არის მეთექვსმეტე.

> მაშინ უბრძანა თავის მოწაფეებს, რომ არავისთვის ეთქვათ, რომ იგი იყო იესო ქრისტე. მათე 16:20.

როგორც დაბადების წიგნის შუა წერტილში, ოცე მუხლი აღნიშნავს იმ განსაკუთრებული საუბრის დასასრულს, რომელიც დაიწყო მეცამეტე მუხლში, როდესაც ქრისტე და მოწაფეები კესარია ფილიპეში მივიდნენ.

> როცა იესო მივიდა კესარია ფილიპეს მხარეებში, ჰკითხა თავის მოწაფეებს და უთხრა: ვინა ჰგონივართ მე, ძე კაცისა, ხალხს? ხოლო მათ უთხრეს: ზოგნი ამბობენ, რომ შენ ხარ იოანე ნათლისმცემელი; სხვანი — ელია; სხვანი კიდევ — იერემია, ან ერთ-ერთი წინასწარმეტყველი. უთხრა მათ: თქვენ კი ვისღა მხედავთ მე? მიუგო სიმონ პეტრემ და უთხრა: შენ ხარ ქრისტე, ძე ცოცხალი ღვთისა. მიუგო იესომ და უთხრა მას: ნეტარ ხარ შენ, სიმონ ბარიონა, რადგან ხორციელმა და სისხლმა არ გაგიმხილეს ეს, არამედ ჩემმა ზეციერმა მამამ. და მე გეუბნები შენ: შენა ხარ პეტრე, და ამ კლდეზე ავაშენებ ჩემს ეკლესიას, და ჯოჯოხეთის ბჭენი ვერ სძლევენ მას. და მოგცემ შენ სასუფევლისა ცათასა გასაღებებს; და რასაც შეკრავ ქვეყანაზე, შეკრული იქნება ცაში; და რასაც გახსნი ქვეყანაზე, გახსნილი იქნება ცაში. მაშინ უბრძანა თავის მოწაფეებს, никому ეთქვათ, რომ იგი იყო იესო ქრისტე. მათე 16:13–20.

რაფია და პანიუმი

არა მხოლოდ იმას წარმოადგენს მათეს შუა მონაკვეთი, რომ ეს არის განსხვავებული საუბარი და თემა, არამედ, როგორც დაბადების მოწმობის აღთქმის სიმბოლიზმი შეესატყვისება რაფიის ბრძოლას, ასევე მათეს საუბარი მიმდინარეობს კესარია ფილიპეში, რომელიც პანიუმია. დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთხუთმეტე მუხლის პანიუმი არის მათეს თორმეტთავიანი ხაზის შუაწერტილი, ხოლო დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთერთმეტე მუხლის რაფია არის დაბადების თორმეტთავიანი ხაზის შუაწერტილი.

ძვ. წ. 457 წელს დაწყებული 250 წელი დასრულდა ძვ. წ. 207 წელს, მეთერთმეტე მუხლში მოხსენიებულ რაფიასა და მეთხუთმეტე მუხლში მოხსენიებულ პანიუმს შორის შუაწერტილში; სწორედ იქ იყრის თავს აბრაამის წინადაცვეთის ნიშანი და პეტრეს მიერ მესიის აღსარება. მათეს წიგნის ხაზში პეტრე მოწმობს, რომ მან ქრისტე, ძე ღვთისა, მისი ნათლობისას შეიცნო.

სიმონი ნიშნავს „მსმენელს“, ხოლო ბარჯონა ნიშნავს „მტრედის ძეს“. სიმონი იყო ის, ვინც მოისმინა ქრისტეს ნათლობის უწყება, როდესაც სულიწმიდა მტრედის სახით გარდამოვიდა. ქრისტეს ნათლობა იყო 1840 წლის 11 აგვისტოს წინასახე, როდესაც გამოცხადების მეათე თავის ძლიერი ანგელოზი გარდამოვიდა. იგივე ანგელოზი გარდამოვიდა 9/11-ს. პეტრე წარმოადგენს მათ, ვინც 9/11-ს აღიარებს, როგორც ას ორმოცდაოთხი ათასის თაობის გამომცდელ უწყებას.

პეტრე წარმოადგენს მათ, ვინც „სტრიქონზე სტრიქონის“ მეთოდოლოგიას იყენებს. იგი მტრედის „ძეა“, ამიტომ, როგორც ძე, სიმბოლურად წარმოადგენს უკანასკნელ თაობას. პეტრე უკანასკნელი თაობის სიმბოლოა, და მისი სახელის სიმბოლური რიცხვობრივი მნიშვნელობით იგი წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასს. პეტრე წარმოადგენს საბოლოო თაობას, რომელთაც ესმით გაძლიერების უწყება, როცა ქრისტე წინასწარმეტყველურ ხაზში ჩნდება. პეტრემ შეიცნო ქრისტეს ნათლობასთან დაკავშირებული უწყება და, ამგვარად, პეტრეს შეეძლო იესოს ცხებულად ამოცნობა, რაც ებრაულად მესიაა და ბერძნულად ქრისტე. პეტრე წარმოადგენს მათ, ვისაც ესმის, რომ გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ის ანგელოზი, რომელიც 9/11-ზე ჩამოვიდა,

აგრეთვე ჩამოვიდა 1840 წლის 11 აგვისტოს. პეტრე წარმოადგენს მათ, ვისაც 9/11 ესმით როგორც საგზაო ნიშანი, რომელიც მხოლოდ ორი ან სამი ხაზის მოწმობით მყარდება.

პეტრეს აღსარება ის არის, რომ 9/11 აღნიშნავს მესამე ვაის მოსვლას, რომელიც საბოლოო თაობისთვის განსაცდელის უწყებაა. სწორედ ამ აღსარებაზე ხდება სახელის შეცვლა. აბრაამი არის რაფიასთან, ხოლო პეტრე — პანიუმში, ჯვრამდე უშუალოდ წინ. პანიუმსა და ჯვარს შორის პეტრე ფერისცვალების მთას მოინახულებს. სწორედ პანიუმში შეიცვალა სიმონი პეტრედ, როდესაც მან თავისი თაობისთვის განსაცდელის უწყების აღსარება წარმოთქვა. ას ორმოცდაოთხი ათასისთვის ეს განსაცდელის უწყება არის მესამე ვაის ისლამი, რომელიც წინასწარმეტყველურ ისტორიაში 9/11-ზე მოვიდა.

ადვენტიზმის გამოცდის დასაწყისი 9/11-ზე დაიწყო, ხოლო ადვენტიზმის გამოცდის დასასრულს მესამე ვაის ისლამის უწყება განსაზღვრავს, როდის და სად ეცვლება სიმონს სახელი. უწყება, რომელსაც პეტრე ბოლოს იგებს და რომელიც დასაწყისში 9/11-ის უწყებით იყო წინასწარ ნაჩვენები, ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთების შესწორებული უწყებაა. იქ საყვირთა დღესასწაული დგება ნიშნის აღმართვასთან და გამოსყიდვის დღის დახურულ კართან ერთად.

ამ საკითხებს შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.